

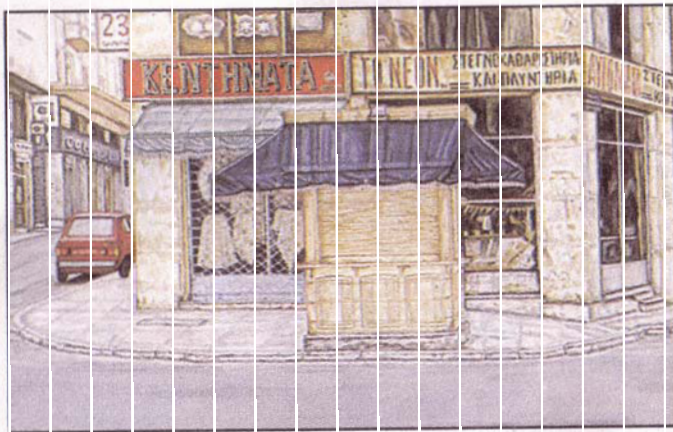
Αλλά στον δρόμο, βρίσκονται και τα περίπτερα που ζωγραφίζει με όλα τα παραδοσιακά μέσα η **Λευκή Χρυστίδου**. Η έκθεση στην γκαλερί «Millefiori» συντίθεται από δεκάδες περίπτερα που ακολουθούν χρονικά τους καιρούς, που τρέχουν και τα αλλάζουν όλα στις ελληνικές μας πόλεις.

Η Χρυστίδου, ζωγράφος εξαιρετικής ερασιτέχσιας, έχει το μέγα προνόμιο να ασκεί την ιατρική ως κύριο επάγγελμα. Έτσι, διακρίνει και τον εαυτό της (και των θεατή) από τους επαγγελματιούς όρους της ύπαρξης μέσα στον χώρο της τέχνης, που καμιά φορά γίνονται ιβασιαχτεί. Κατά τα άλλα, δουλεύει καθη-

μερινά και όχι βέβαια σαν ζωγράφος της Κυριακής. Η αφοσίωση παραμένει τόσο ισχυρή, ώστε να μπορεί να γράφει ιστορία για τις πόλεις και τη ζωή τους, για τα φτωχά και τα πλούσια, περίπτερα, τα mini market, για τις συμπεριφορές των ανθρώπων και την τυχόν κακοτυχισιά. Είναι η καταγραφή τεσσάρων δεκαετιών, από το 1970 δηλαδή έ-

ως το 2000, είναι οι αρχιτεκτονικές διαφοροποιήσεις από πόλη σε πόλη, είναι η κοινωνικοοικονομική εξέλιξη του τόπου, όπως φαίνει από τις διαφημίσεις των περιπτέρων, το αδέσποτο που προσπερνά ή το οικόσιτο που έχει βγει βόλτα με τον συνοδό του.

Η Χρυστίδου διαθέτει ένα τεράστιο φωτογραφικό αρχείο περιπτέρων, το ο-

Ένα από τα περίπτερα της Λευκής Χρυστίδου

προσωπική, προσυριμένη να μοιραστεί. Οι εκθέσεις. Πάρις Πετρίδης. «Α.Δ.», Παναγιώτα Τζαμουράνη «Baltagianni Gallery», Λευκή Χρυστίδου «MillefioriArt space»

πώο χρησιμοποιεί στην άσκηση παρατήρησης που της είναι απαραίτητη, ικανό να παρέχει κάθε πληροφορία για το πότε ακριβώς αναχώρησε από την ξύλινη πρόσση του Αίγωνα και πότε έφτασε η Coca-Cola στην επέκταση του περιπτέρου, στο δίπλανο ψυγείο-αποθήκη του δρόμου.

Το θέμα της είναι γραμμένο με λιόπια αρχικά, περνά στη συνέχεια σε αποστράγγοντε, χρώματα, προτάσσει σήματα λεκτικά και φτάνει έως τις εκφάνσεις ενός σουρεαλισμού που μεταλλάσσει τον μικρό χώρο του περιπτέρου σε ζωντανό και ζωικό όργανο που συνειρμείται τη σχέση του με τη φύση.

Τα περίπτερα είναι δουλεμένα σε μικρές, αφαιρεματικές επιφάνειες, λευκές και μαύρες, προχωρώντας; έως και στον ορισμό της ορας.

Η δουλειά αυτή, που έχει γίνει με πολλή αγάπη, καθιστά την Χρυστίδου μια χρονογράφος της πόλης και του τόπου, αφού τα περίπτερα, όπως και τα ξερνά σινεμα, είναι ελληνικό εύρημα μιας ζωής, και' εξοχίον, υπαίθριας.

Ιστορίες του δρόμου συνιστούν την ευρύτερη ιστορία, εκείνη που συμπιπτε συχλά και με την ιστορία των περαστικών; παρά το γεγονός ότι και εδώ ο άνθρωπος είναι, αθούρα παρών.